

[Socialministeren.]

samlevende Ægtefæller samtidig kunde oppebære fuld Hjælp i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931, eller at en arbejdsløs kunde oppebære denne fulde Hjælp, uanset at den med ham eller hende samlevende Ægtefælle havde fuld Arbejdsfortjeneste. Og da den samme Grund, som taler for at begrænse Hjælpen til samlevende Ægtefæller, naturligvis tillige taler for at begrænse den i Tilfælde, hvor Personer, der ikke er gift med hinanden, lever sammen som Ægtefæller, altsaa har fælles Økonomi, skal tilsvarende Regler gælde her.

Hvad dernæst angaar Hjælpen til de arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, var det fastsat i Loven af 19. Oktober, at Hjælpen til disse Kategorier af arbejdsløse skulde være lavere end Hjælpen til Arbejdsløshedskassemedlemmer, og der var fastsat et Minimum af $\frac{2}{3}$ af det Beløb, de paagældende vilde have faaet, hvis de havde tilhørt deres Fags Arbejdsløshedskasse. Ogsaa dette har givet Anledning til Kritik, og da der her stilles Forslag om en egentlig Krisehjælp, finder man det nødvendigt, at en Udligning finder Sted, hvorfor det foreslaas, at Hjælpen til alle Ikke-Arbejdsløshedskassemedlemmer, altsaa ikke-forsikrede, skal være mindre end den vedtægtsmæssige Understøttelse, der ydes i Landets største Arbejdsløshedskasse for ikke-faglærte, altsaa Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, men dog mindst udgøre $\frac{2}{3}$ af denne Hjælp.

Da det endvidere ved Gennemførelsen af Loven af 19. Oktober var Forudsætningen for Ydelsen af den midlertidige Arbejdsløshedshjælp til ikke-forsikrede, at Hjælpen kun skulde være en Nødhjælp for Personer, der paa Grund af Arbejdsløshed stod uden Midler til at klare sig i Arbejdsløshedsperioder, er det fastsat, at hvis den paagældende kan klare sig paa anden Maade eller ved Ægtefællens Bistand, ned sættes Hjælpen. Det svarer altsaa til, hvad jeg før omtalte med Hensyn til et Arbejdsløshedskassemedlem, hvis Ægtefælle har Arbejde.

Men for yderligere at imødekomme Ønsker, som særlig er fremkommet fra Arbejdernes Side om større Udligning, større Retfærdighed i Forholdet mellem de forskellige Understøttelser, er der her i Mod sætning til i Loven af 19. Oktober taget Hensyn til vedkommendes Forsørgerpligt, idet det foreslaas, at Understøttelsen skal suppleres med et Tillæg for hvert hjemmeverende Barn under 15 Aar, en Tillægsunderstøttelse pr. Barn paa 30 Ø. daglig.

Det er de vigtigste Ændringer.

Det var foreslaaet i det oprindelig i Folketinget fremsatte Lovforslag, at Understøttelsen skulde træde i Kraft straks og gælde til 1. Maj, men der er sket det for de arbejdsløse ulykkelige, at Lovforslaget blev kædet sammen med Forslaget om Hjælp til Landbruget, med Forhandlingen om Ejendomsskatterne og forskellige andre Ting, der ikke ses at berøre de arbejdsløse eller Arbejdsløsheden. Tiden trak paa den Maade ud, og jeg har derfor stillet nogle Ændringsforslag, som er vedtaget i Folketinget. Der er indsat en ny § 3 om, at for Personer, der har faaet Fattighjælp som Følge af, at Krisehjælpen for deres Vedkommende er opbrugt, vil det ikke faa Fattighjælps Virkninger for det Beløbs Vedkommende, som vilde have kunnet ydes dem i Henhold til den foreslaaede Lov, hvis den havde været i Kraft. Paa samme Maade er det for at bøde paa, at Tiden er trukket ud, foreslaaet, at Loven skal sættes i Kraft fra 15. Marts at regne og gælde indtil 15. Maj, altsaa 60 Dage. Udgifterne var oprindelig beregnet til $7\frac{3}{4}$ Million, men det bliver nu noget mindre, antagelig omkring 5 Millioner.

Jeg finder det paa et Tidspunkt, hvor der har været saa megen Forhandling om de arbejdsløses ulykkelige Stilling, og hvor alle tilstedeværende Medlemmer ved, at Arbejdsløshedstallet i dette Øjeblik, da vi er lige ved April Maaned, er over 144 000, ikke nødvendigt at give en nærmere Begrundelse for Nødvendigheden af at yde denne beskedne Hjælp til de arbejdsløse. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til velvillig og navnlig til hurtig Behandling.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag er ikke i principiel Henseende saa forskelligt fra det i Efteraaret fremsatte og den Gang med de tre andre Partiers Stømmer vedtagne Forslag, at vi mener nu at kunne tage et andet Standpunkt dertil end det, vi tog i Efteraaret. Vi kan ikke medvirke til et saadant Forslags Gennemførelse, uanset at der nu er foretaget visse Ændringer, saaledes som der er redegjort for af den højtærede Minister. Jeg skal for mit Vedkommende henholde mig til mine Udtalelser i Efteraaret. Hvis den højtærede Minister var kommet med et Forslag om Krisekasser, som kunde have fundet Tilslutning paa bred Basis, vilde vor Stilling muligvis være blevet noget anderledes, da vi i saa Fald vilde have taget under Overvejelse, saaledes som vi ogsaa tilbød det i Efteraaret, at gaa med til i